

Kohtuasi C-60/22**Eelotsusetaotluse kokkuvõte vastavalt Euroopa Kohtu kodukorra artikli 98 lõikele 1****Saabumise kuupäev:**

1. veebruar 2022

Eelotsusetaotluse esitanud kohus:

Verwaltungsgericht Wiesbaden (Wiesbadeni halduskohus, Saksamaa)

Eelotsusetaotluse kuupäev:

27. jaanuar 2022

Kaebaja:

UZ

Vastustaja:

Bundesrepublik Deutschland

Põhikohtuasja ese

Andmekaitseõigus – Määrus 2016/679 (isikuandmete kaitse üldmäärus) – Artikli 5 lõige 2 – Aruandluskohustus – Artikli 17 lõike 1 punkt d ja artikli 18 lõike 1 punkt b – Töötlemise seaduslikkus – Õigus nõuda andmete kustutamist või nende kasutamise piiramist – Töödeldud isikuandmete kasutamine

Eelotsusetaotluse ese ja õiguslik alus

Liidu õiguse tõlgendamine, ELTL artikkel 267

Eelotsuse küsimused

1. Kas olukord, kus vastutav töötleja jätab Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. aprilli 2016. aasta määruse (EL) 2016/679 füüsiliste isikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise ning direktiivi 95/46/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (isikuandmete kaitse üldmäärus)

artiklis 5 sätestatud aruandluskohustuse täitmata või täidab seda puudulikult, kuna isikuandmete töötlemise toimingute kohta ei ole koostatud isikuandmete kaitse üldmääruse artiklis 30 nõutud registrit või on kõnealune register mittetäielik või kuna kaasvastutavate töötlejate vahel ei ole sõlmitud isikuandmete kaitse üldmääruse artiklis 26 nõutud kokkulepet, viib selleni, et isikuandmete töötlemine on isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 17 lõike 1 punkti d ja artikli 18 lõike 1 punkti b tähenduses ebaseaduslik, mis annab andmesubjektile õiguse nõuda isikuandmete kustutamist või nende kasutamise piiramist?

2. Kui esimesele küsimusele tuleb vastata jaatavalt: kas tulenevalt olemasolevast õigusest nõuda isikuandmete kustutamist või nende kasutamise piiramist tuleb töödeldud isikuandmed jätta kohtumenetluses arvesse võtmata? Seda vähemasti juhul, kui andmesubjekt esitab vastuväite nende kasutamisele kohtumenetluses?
3. Kui esimesele küsimusele tuleb vastata eitavalt: kas tulenevalt sellest, et vastutav töötleja on rikkunud isikuandmete kaitse üldmääruse artikleid 5, 30 või 26, võib liikmesriigi kohus töödeldud isikuandmeid oma menetluses arvesse võtta vaid siis, kui andmesubjekt annab selleks sõnaselge nõusoleku?

Viidatud liidu õigusnormid

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. aprilli 2016. aasta määrus (EL) 2016/679 füüsiliste isikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise ning direktiivi 95/46/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (isikuandmete kaitse üldmäärus) (ELT 2016, L 119, lk 1), põhjendus 82, artiklid 5, 9, 17, 18, 26, 30, 94

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/32/EL rahvusvahelise kaitse seisundi andmise ja äravõtmise menetluse ühiste nõuete kohta (ELT 2013, L 180, lk 60), põhjendus 52

Euroopa Liidu põhiõiguste harta, artiklid 7 ja 8

Viidatud riigisisised õigusnormid

Föderaalne andmekaitseseadus (Bundesdatenschutzgesetz, edaspidi „BDGS“), (BGBl. I, lk 2097), § 43 lõige 3

Asjaolude ja menetluse lühikokkuvõte

- 1 Kaebaja esitab Bundesamt für Migration und Flüchtlinge (föderaalne migratsiooni- ja pagulaste amet, edaspidi „Bundesamt“) keelduva otsuse peale vaide ja taotleb pagulasseisundi omistamist varjupaigaseaduse (Asylgesetz,

edaspidi „AsylG“) § 3 alusel. Vastustaja otsus põhineb Bundesamti elektroonilise dokumendihaldussüsteemi MARIS toimikul, mis edastatakse elektroonilise kohtu- ja halduspostkasti (Elektronische Gerichts- und Verwaltungspostfach, edaspidi „EGVP“) kaudu kohtule ka artikli 26 kohase kaasvastutust reguleeriva korra raames. Toimiku täielikku edastamist puudutavate küsimuste osas viidatakse Euroopa Kohtule juba esitatud küsimustele (kohtuasi C-564/21).

- 2 Esineb kahtlusi, kas elektroonilise dokumendihaldussüsteemi MARIS toimiku puhul on vastustaja isikuandmete töötlemise toiminguid määruse 2016/679 (isikuandmete kaitse üldmäärus) artikli 30 tähenduses üldse registreerinud või täielikult registreerinud. Samuti puudub isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 26 kohaselt nõutav kokkulepe, millega oleks seadusjärgselt sätestatud toimikute elektroonilise edastamise süsteem ja määratud kindlaks vastutusvaldkonnad selles süsteemis. Eelotsusetaotluse esitanud kohus palus menetluse käigus esitada kõnealused dokumendid. Vastustaja keeldus sellest muu hulgas põhjendusega, et EGVP kohta ei ole isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 26 kohast kokkulepet sõlmitud.

Eelotsusetaotluse põhjenduste lühikokkuvõte

- 3 Tekib küsimus, kuidas peab kohus vähemasti juhul, kui kaebaja isikuandmete töötlemine on (vormiliselt) ebaseaduslik, kõnealuseid isikuandmeid käsitlema, kuna direktiivi 2013/32 kohaselt on isikuandmete kaitse üldmäärus riigisisese õiguse alusel toimivas varjupaigamenetluses kohaldatav. Varjupaigaseadus (Asylgesetz) ega halduskohtumenetluse seadustik (Verwaltungsgerichtsordnung) selle kohta sätteid ei sisalda.
- 4 Direktiivi 2013/32 põhjenduses 52 on märgitud, et isikuandmete töötlemist selle direktiivi kohaselt liikmesriikides toimivas varjupaigamenetluses reguleerib Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 1995. aasta direktiiv 95/46/EÜ (üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta). Vastavalt isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 94 lõikele 1 tunnistati direktiiv 95/46/EÜ alates 25. maist 2018 kehtetuks. Isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 94 lõike 2 kohaselt käsitatakse viiteid kehtetuks tunnistatud direktiivile aga viidetena kõnealusele määrusele. Isikuandmete kaitse üldmäärus on seega rahvusvahelise kaitse andmise menetluses tervikuna kohaldatav.
- 5 Juba direktiiv 95/46 nägi ette isikuandmete automatiseeritud töötlemise dokumenteerimise, niinimetatud teatamise, nagu on sätestatud selle direktiivi artiklis 18. Direktiivi 95/46 artikli 19 kohaselt vastas teatise sisu põhiosas praeguse isikuandmete kaitse üldmääruse artiklile 30, kusjuures uus õigusakt hõlmab töötlemise kõiki vorme, seega ka failisüsteeme.
- 6 Ajal, mil oli kohaldatav direktiiv 95/46, pidas vastustaja dokumendihaldussüsteemi MARIS toimikut puudutavas osas vaid väga lünklikku töötlemistoimingute registrit, mida võis pidada teatiseks direktiivi 95/46 tähenduses (BDSG varasema redaktsiooni § 4e). Erinorme, mis reguleeriksid

kooskõlas isikuandmete kaitse üldmääruse artikliga 9 (direktiivi 95/46 artikkel 8), isikuandmete eri liikide käsitlemist, tookordne töötlemistoimingute register (teatis) ei sisaldanud. Sellised erinormid, mis reguleerivad isikuandmete kaitse üldmääruse artiklites 9 ja 10 nimetatud isikuandmete eri liikide käsitlemist, puuduvad ilmselt ka praegu. Seda seetõttu, et terviseandmed ja usutunnistust puudutavad andmed ning kriminaalkaristused lisatakse elektroonilise dokumendihaldussüsteemi MARIS toimikusse niinimetatud tavaliste dokumentidena. Andmed ei ole asjakohaselt kaitstud, protokollitakse vaid andmetele ligipääs. Varjupaigataotleja toimikuga saab aga tutvuda nii vastustaja igas allasutuses kogu Saksamaal kui ka keskasutuses endas.

- 7 Pidades silmas toimikute pidamist ja toimikute esitamist kohtule, on eelotsusetaotluse esitanud kohtul märkimisväärsed kahtlusi selles, et vastustaja järgib isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 5 lõike 1 nõudeid koosmõjus isikuandmete kaitse üldmääruse artiklitega 26 ja 30. Kohtu nõuet esitada töötlemistoimingute register ei ole täidetud. Pärast seda, kui Euroopa Kohus on teinud otsuse, on kavas kuulata ära vastutava asutuse, st vastustaja juhataja seoses tema aruandluskohustusega isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 5 lõike 2 tähenduses.
- 8 Enne ärakuulamist tuleb aga välja selgitada, kas isikuandmete kaitse üldmääruse kohaste kohustuste täitmata jätmine ja sellega kaasnev isikuandmete töötlemise ebaseaduslikkus toob kaasa sellise sanktsiooni nagu isikuandmete kustutamine vastavalt isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 17 lõike 1 punktile d või isikuandmete kasutamise piiramise vastavalt isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 18 lõike 1 punktile b. Seda vähemasti juhul, kui andmesubjekt, käesoleval juhu kaebaja seda nõuab. Vastasel korral oleks kohus nimelt sunnitud osalema kohtumenetluses isikuandmete ebaseaduslikus töötlemises. Asutus võiks pidevalt rikkuda isikuandmete kaitse üldmäärust, ilma et kohaldataks sanktsioone.
- 9 Sellisel juhul saaks isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 58 alusel tegutsema asuda vaid järelevalveasutus. Trahvi määramine Bundesamtile ei tuleks riigisisese õiguse kohaselt aga kõne alla. Vastavalt BDSG § 43 lõikele 3, mis põhineb isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 83 lõikel 7, ei määrata trahve asutustele ega muudele avaliku sektori organitele. Asutusel puuduks ajend käituda seaduslikult. Selle tagajärjel järgitaks direktiivi 2013/32 nõudeid sama vähe nagu isikuandmete kaitse üldmäärust ennast.
- 10 Euroopa Kohus on juba otsustanud, et „teatis“ (praegu: töötlemistoimingute register) peab tervikuna olemas olema ajal, mil isikuandmeid töödeldakse, kuid mitte varem (9. novembri 2011. aasta kohtuotsus C-92/09 ja C-93/09, EU:C:2010:662, punkt 95 jj). Käesolevas asjas töötles vastustaja kaebaja isikuandmeid juba alates ajast, mil kaebaja esitas varjupaigataotluse (7. mai 2019). Vähemasti Euroopa Kohtu praktika kohaselt pidi MARIS toimikut (ja seega kaebaja varjupaigatoimikut) puudutavate töötlemistoimingute register seega tervikuna olemas olema juba selleks kuupäevaks. Paraku see puudus.

- 11 Millest sellisel juhul lähtuda, seda ei ole Euroopa Kohus seni otsustanud ei direktiivi 95/46 ega isikuandmete kaitse üldmääruse alusel. Kui eeldada, et isikuandmete kaitse üldmääruse nõuete järgimise tõendamiseks peab vastutav töötleja või volitatud töötleja säilitama andmeid tema vastutusalasse kuuluvate isikuandmete töötlemise toimingute kohta (isikuandmete kaitse üldmääruse põhjendus 82), tekib küsimus, milline on vastutava asutuse kohustuse täitmata jätmise tagajärg. Nimelt ei ole sellisel juhul võimalik isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 5 kohast aruandluskohustust täita.
- 12 On tõsi, et isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 83 lõike 5 punkt a sätestab, et lõike 5 kohase aruandluskohustuse rikkumise eest võib määrata trahvi, mille suurus on kuni 20 000 000 eurot. BDSG § 43 lõike 3 kohaselt ei ole see aga – nagu juba märgitud – kohaldatav föderaalasutuste suhtes. Isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 17 lõike 1 punkt d näeb siiski ette, et ebaseaduslikult töödeldud isikuandmed tuleb kustutada, kui andmesubjekt on seda nõudnud.
- 13 Eelotsusetaotluse esitanud kohus leiab, et töötlemistoimingute registri puudumine või puudulikkus muudab isikuandmete töötlemise – vähemasti isikuandmete kaitse üldmääruse artiklit 5 arvestades – „vormiliselt“ ebaseaduslikuks. Seega tekib küsimus, kas sanktsioonina selle eest, et täitmata on jäetud kohustus, mis on ette nähtud isikuandmete kaitse üldmääruse artiklis 5 koostoimes artikliga 30, tuleks isikuandmed sellisel juhul kustutada või vähemasti tõkestada neile ligipääs. Seda seetõttu, et vastasel korral – võimaliku sanktsiooni puudumisel – ei oleks võimalik isikuandmete kaitse üldmäärust tõhusalt rakendada.
- 14 Sellegipoolest oli ajal, mil olid kohaldatavad direktiivi 95/46 artikkel 18 ja sellele artiklile järgnevad artiklid, teadaolevalt näiteks Prantsuse Vabariik sätestanud riigisisese õiguses, et kohtumenetlustes on seadusega rangelt keelatud kasutada selliseid isikuandmeid, mille kohta ei ole vastutavale asutusele (CNIL) teatist esitatud, kuna andmete kasutamine oli registreerimise puudumise tõttu ebaseaduslik. Seega rakendati sanktsiooni juba sellega, et kohtul oli keelatud isikuandmeid töödelda ja kasutada. Ajal, mil on kohaldatav isikuandmete kaitse üldmäärus, tuleneb töötlemistoimingute registri puudumisest isikuandmete kasutamise keeld ka Portugalis ja teistes liikmesriikides. See on mehhanism, mis Saksamaa Liitvabariigis puudus direktiivi 95/46 kohaldamise ajal ja puudub ka ajal, mil on kohaldatav isikuandmete kaitse üldmäärus. Saksamaa Liitvabariigis on loodud pigem vundament puuduva teatise „talumiseks“.
- 15 Ka vastustaja toimiku ja dokumentide elektrooniline edastamine on isikuandmete töötlemine isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 4 punkti 2 tähenduses, mille puhul tuleb arvestada isikuandmete töötlemise põhimõtteid, mis on sätestatud isikuandmete kaitse üldmääruse artiklis 5. Seetõttu tekivad ka siin kahtlused, kas isikuandmete töötlemine on vormiliselt seaduslik, kui vastustaja edastab Bundesamti elektroonilisi toimikuid ja dokumente kirjeldatud viisil. Ka siin puudub töötlemistoimingute register ja kaasvastutust reguleeriv kord. On tõsi, et olemas on 24. novembri 2017. aasta määrus elektroonilise õiguskäibe tehniliste raamtingimuste ja asutuste eriomase elektroonilise postkasti kohta (Verordnung

über die technischen Rahmenbedingungen des elektronischen Rechtsverkehrs und über das besondere elektronische Behördenpostfach vom 24.11.2017 (BGBl. I lk 3803, muudetud 5. oktoobri 2021. aasta seaduse (BGBl. I lk 4607) artikliga 6)). See reguleerib elektrooniliste dokumentide edastamist liidumaade ja föderaalkohtutele. Seejuures võivad kõrgeima taseme föderaalasutused või liidumaade valitsusasutused oma vastutusalas kontrollida asutuste või avalik-õiguslike juriidiliste isikute isikusamasust, et anda neile ligipääs asutuste eriomasele elektroonilisele postkastile (Behördenpostfach, edaspidi „BeBPo“). Kõrgeima taseme föderaalasutused või mitme liidumaa valitsusasutused võivad avalik-õigusliku asutuse oma vastutusalas kindlaks määrata ka ühiselt. Kes on see tegelikult, seda ei ole sätestatud. Lõpuks on selle taga ilmselt justiitsministeeriumide juures moodustatud föderaaltasandit ja liidumaid hõlmav tööühm (Bund-Länder-Kommission für Informationstechnik in der Justiz [BLK] Arbeitsgruppe IT-Standards in der Justiz). Milline asutus või asutused vastutavad EGVP või BeBPo registritalituse või koguni vajaliku serveristruktuuri eest, ei ole teada ega dokumenteeritud.

- 16 Samuti puuduvad kohtute ja asutuste vahel asjaomased seadusjärgsed või muud kokkulepped, mis on isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 26 kohaselt vajalikud vastutusvaldkondade kindlaksmääramiseks. Isegi liidumaades, mis on oma õiguskorra kohaselt valinud kaasvastutuse mudeli, ei ole seda rakendatud andmekaitset reguleerivate õigusnormidega kooskõlas. Hessen liidumaal on koguni määrusega reguleeritud, et elektrooniline postkast asub üksnes kohtute „arvutuskeskuse“, seega Hesseni liidumaa andmetöötluskeskuse (Hessischen Zentrale für Datenverarbeitung, edaspidi „HZD“) serverites. Seejuures aga HZD just nimelt ei ole kohtu osa ja äärmisel juhul saab teda kui vahelüli pidada volitatud töötlejaks vastavalt isikuandmete kaitse üldmääruse artiklile 28.
- 17 Teada on vaid see, et tegelikult vastutab Nordrhein-Westfaleni liidumaa andmekaitseasutus (Landesamt für Datensicherheit in Nordrhein-Westfalen) „vahelülina“ liidumaadeülese keskse registriserveri S.A.F.E. haldamise ja käitamise eest. SAFE-ID peab olema muutumatu ja seda saab anda vaid üks kord (vt selle kohta SAFE – http://www.egvp.de/Drittprodukte/SAFE_Abbildungsvorschrift_SAFE_ID_Stand_Dez_2014.pdf). Peale selle on EGVP postkastid tähistatud selge identifitseerimisnumbriga (nn Govello-ID). Eelotsusetaotluse esitanud kohtule teadaolevalt registreeritakse need ID-d registritalituses, mille suhtes on pädev Nordrhein-Westfaleni liidumaa (IT-NRW). Seda, kes Govello-ID väljastamise eest föderaaltasandit ja liidumaid hõlmavas tööühmas tegelikult vastutab, ei ole kindlaks määratud.
- 18 Ei ole teada, millisel andmekaitseõiguslikul alusel põhineb EGVP. Päringule isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 26 kohase kokkuleppe kohta keeldus vastustaja vastamast ja jättis selle kokkuleppe esitamata. Sellega seoses on ka küsitav, kas nn asutuste eriomase elektroonilise postkasti kaudu toimuv edastamine on seaduslik, kuna isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 26 nõuet

määrata kindlaks vastutusvaldkonnad ei ole täidetud. See küsimus tekib ka andmekaitset silmas pidades, kuna ükski edastatav dokument ei ole krüpteeritud.

- 19 Eelotsusetaotluse esitanud kohus leiab, et see, kas praeguse positiivse õiguse kohaselt tuleb asutuse eriomase elektroonilise postkasti puhul kasutada otspunktkrüpteerimist, ei ole määrav. Vähemasti Hessenis ei toimu vahelülilis oleva HZ ja asjaomase kohtu – seega ka Wiesbadeni halduskohtu – vahel edastatavate teadete krüpteerimist.
- 20 See ei ole aga käesoleval juhul oluline, sest teenus vastab elektronpostiteenusele. Veebipõhise Gmaili teenuse kohta on Euroopa Kohus märkinud, et tegemist ei ole sideteenusega, kuna selle raames ei pakuta internetiühendust, see ei seisne tervikuna või peamiselt signaalide edastamises elektroonilise side võrkude kaudu ega kujuta endast seega „elektroonilise side teenust“ (13. juuni 2019. aasta kohtuotsus C-193/18, EU:C:2019:498). Seega ei ole EGVP teenus, mis oleks hõlmatud direktiiviga 2002/58/EÜ (isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 2 lõige 4). Järelikult on isikuandmete kaitse üldmäärus kohaldatav, millest tulenevalt tuleb EGVP ja sellega seotud teenused kanda töötlemistoimingute registrisse ja asjaomase vastutusvaldkonna peavad kaasvastutavad töötlejad kindlaks määrama isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 26 kohaselt sõlmitava kokkuleppega. Kumbagi käesolevas asjas tehtud ei ole. Seetõttu esinevad kahtlused isikuandmete edastamise seaduslikkuses.
- 21 EGVP puhul on tegemist süsteemiga, mida haldavad õiguskaitseasutused, kes tuleb liigitada teise võimu, nimelt täidesaatva võimu alla, ning vastustaja alla, kes on samuti osa täidesaatvast võimust. Seega peab vastustaja eelotsusetaotluse esitanud kohtu hinnangul tagama selle, et isikuandmeid sisaldavate dokumentide ja toimikute elektrooniline edastamine on kooskõlas isikuandmete kaitse üldmäärusega.
- 22 Seepärast tekib eelotsusetaotluse esitanud kohtul õigusemõistmise käigus küsimus, kuidas tuleb käsitleda EGVP süsteemis nn asutuste postkasti kaudu edastatud isikuandmeid, kui EGVP süsteem ja sellega seotud isikuandmete töötlemine kui selline ei vasta isikuandmete kaitse üldmääruse nõuetele.
- 23 Eelotsusetaotluse esitanud kohus peab õigusemõistmise käigus järgima isikuandmete kaitse üldmäärust ja täitma selle nõudeid.
- 24 Ta ei saa mõjutada õiguskaitseasutustes toimuvate isikuandmete töötlemise toimingute seaduslikkust, kuna need jäävad väljapoole „tegevust, mida kohtud teevad oma õigust mõistvat funktsiooni täites“, kuuludes täidesaatva võimu alla. Eelotsusetaotluse esitanud kohus peab aga järgima ja täitma Euroopa Liidu õigust. Kui menetlusse kaasatud isikud seda rikuvad, ei või kohtul olla lubatud isikuandmeid kasutada, kuna vastasel korral osaleb kohus isikuandmete ebaseaduslikus töötlemises. Käesoleval juhul lisandub olulises osas see, et senist kirjavahetust arvestades rikub vastustaja ilmselt (teadlikult) Euroopa Liidu õiguses sätestatud nõudeid.

- 25 Tegemist ei ole ka juhtumiga, mil isikuandmete kasutamine kohtus oleks põhjendatud õigusnõuete koostamiseks, esitamiseks või kaitsmiseks vastavalt isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 17 lõike 3 punktile e. On tõsi, et vastustaja säilitatud isikuandmed on ette nähtud selleks, et täita vastutava töötleja suhtes kohaldatava liidu või liikmesriigi õigusega ette nähtud juriidilist kohustust, mis näeb ette isikuandmete töötlemise, või täita avalikes huvides olevat ülesannet või teostada vastutava töötleja avalikku võimu, nagu on sätestatud isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 17 lõike 3 punktis b. Sellega oleks aga ühtlasi pikaks ajaks legaliseeritud andmekaitset reguleerivat õigust rikkuv tegevus.
- 26 Seega on esitatud küsimused eriti suure tähtsusega, kui tegemist on isikuandmete kaitse üldmääruse rakendamisega kohtumenetluses. Mindaks vastuollu isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 1 lõikes 2 sätestatud eesmärgiga kaitsta füüsiliste isikute põhiõigusi ja -vabadusi, eriti nende õigust isikuandmete kaitsele.
- 27 Järelikult oleks vähemasti juhul, kui esimesele küsimusele vastatakse eitavalt, vajalik andmesubjekti – käesolevas asjas kaebaja – dispositsioon või eelistatult sõnaselge nõusolek sellele, et hoolimata vormiliselt ebaseaduslikust töötlemisest kasutatakse tema andmeid kohtumenetluses.
- 28 Selle tagajärg oleks siiski ka see, et keeldumise korral ei tohi kohus töödelda (kasutada) vastustaja poolt töödeldud isikuandmeid, mis on esitatud nn elektroonilise MARIS toimiku vormis. See tooks omakorda kaasa selle, et kuni dokumenteerimiskohustuse tagantjärele täitmiseni puudub alus asjas otsuse tegemiseks. Vastustaja algne otsus tuleks igal juhul kehtetuks tunnistada. Varjupaigataotleja staatuse üle ei saaks otsust teha enne, kui dokumenteerimiskohustus on täidetud.